

Spm. nr. S 890

Til *landbrugsministeren* (15/3 85) af:

Rønholt (KF):

»Hvad er baggrunden for den import af fersk frosset svinekød, der finder sted fra Ungarn til brug for danske forarbejdningsvirksomheder, når den danske produktion let kan tilvejebringe tilstrækkelige råvarer?«

Begrundelse

På baggrund af de bestræbelser, der gøres for at hindre smitsomme sygdomme, især mund- og klovsyge og svinepest, i at brede sig til Danmark, finder mange landmænd det besynderligt, at man tillader import af fersk svinekød fra Ungarn til danske forarbejdningsvirksomheder. Når man ved, hvor lidt der skal til, for at eksporten af svinekød til USA og Japan falder bort med deraf faldende priser til følge, er det forståeligt, at mange svineproducenter finder denne import unødvendig og overflødig, og at danske svineproducenter lige så godt kunne forsyne forarbejdningsvirksomhederne med råvarer.

Svar (29/3 85):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg kan i besvarelse af det stillede spørgsmål oplyse, at Danmark som følge af EF-medlemskabet ikke kan nægte tilladelse til import af fersk frosset svinekød fra Ungarn.

Jeg henviser til Kommissionens beslutning af 9. december 1981 om veterinærpolitimæssige bestemmelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra Ungarn (82/81/EØF) og Rådets beslutning af 18. oktober 1982 om lister over virksomheder i Den ungarske Folkerepublik, der er godkendt til udførsel af fersk kød til fællesskabet (82/733/EØF), som senest ændret ved beslutning 84/234/EØF.

Med hensyn til spørgsmålet om mund- og klovsyge samt svinepest er det vurderet, at Ungarns status stort set er svarende til den danske. Ved ansøgning om godkendelse fra USA og Japan som mund- og klovsygefrit område er der redegjort for, hvilke importforpligtelser Danmark har som følge af EF-medlemskabet. Dette er accepteret af de pågældende lande under forudsætning af, at der ikke på de virksomheder, der er autorise-

ret til eksport til de pågældende lande, indføres kød af udenlandsk oprindelse.

Spm. nr. S 891

Til *ministeren for skatter og afgifter* (15/3 85) af:

Hjortnæs (S):

»Hvad er begrundelsen for, at en ægtefælles personnummer ikke påføres selvangivelsen i de tilfælde, hvor et ægtepar adskilles fysisk, fordi den ene part overflyttes til et plejehjem?«

Begrundelse

Når en gift person overflyttes til et plejehjem, modtager såvel den pågældende som den hjemmeboende ægtefælle en selvangivelse, hvorpå ægtefællens personnummer ikke er anført.

Af mange ældre mennesker opfattes dette som udtryk for, at skattemyndighederne ikke længere anser dem for at være gift.

Mange er ulykkelige og finder det ydmygende, at de ifølge deres selvangivelse er ugifte.

Hvis ikke særlige grunde taler imod, bør den omtalte praksis ændres.

Svar (28/3 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hidtil har statsskattedirektoratet udprintet ægtefællens personnummer på selvangivelser og andre blanketter i de tilfælde, hvor ægtefællerne efter de foreliggende oplysninger skal beskattes i overensstemmelse med reglerne for ægtefæller, der er skattemæssigt samlevende ved indkomstårets udgang.

En anførelse af ægtefællens personnummer også i andre tilfælde end de nævnte vil ikke være af væsentlig betydning for skattesystemernes funktion, men det må anses for mest hensigtsmæssigt – bl.a. af hensyn til den eksisterende ligningschartequeordning – at der er overensstemmelse mellem praksis for anførelse af ægtefællepersonnummer og ægtefællebeskatningsreglerne.

Hertil kommer, at en udvidet anførelse af ægtefællepersonnummer ikke kan begrænses til ægtefæller, hvor den ene opholder sig på plejehjem, men også vil omfatte andre ægtefæller med forskellige adresser. Ægtefæller-